ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23-84
ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ· ΦΥΛΛΟΥ 1164

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
13
Δεκεμβρίου 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Τὸ βασικώτερον εἶδος τροφῆς τοῦ πενομένου ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὸ λάδι, ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὰς ἀγορὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν μετὰ περιπλανήσεις ἐξοικονομηθῇ μία ποσότης πληρώνεται εἰς τιμὴν ὑψηλῆς πολυτελείας.

Αἱ ἔρευναι ἐπὶ τοῦ ζητήματος, μὴ στηριχθεῖσαι εἰς τὰ γενεσιουργὰ αἴτια τῆς ἐξαφανίσεως, δὲν ἀπέδωσαν τὴν πραγματικότητα καὶ δὲν ἐπέρριψαν τὰς εὐθύνας ἐκεῖ ποὺ ἀκριβῶς ἐντοπίζονται, δυστυχῶς δὲ καθὰ προκύπτει ἐκ τῆς ὅλης ἐρεύνης, δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῶν εὐθυνῶν προερχομένων ἐξ ἀβελτηρίας τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ κομματισμοῦ ἀλλὰ πρόκειται περὶ καθαρᾶς κατηγορίας ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐλαίου ἀποτελεῖ σκάνδαλον ὁλόκληρον, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ δικαιολογηθῇ ἔναντι τοῦ ταλαιπωρουμένου ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ δὴ διὰ τὸ τί ἀπέγιναν αἱ 200.000 καὶ ἄνω τόννοι ἐλαίου, ὅσους ἀπέφερεν ἡ περυσινὴ ἐσοδεία μετὰ τῶν ἀποθεμάτων τῆς προπερυσινῆς.

Δὲν τολμᾶ δὲ ἡ Κυβέρνησις οὐδὲ κἂν νὰ θίξῃ τὸ ζήτημα, διότι θὰ ἔλθῃ εἰς φῶς τοιαύτης ἐκτάσεως σαπρία, ὅση δὲν εἶναι ἡ «μούργα» τῶν 200 χιλιάδων τόννων ἐλαίου ποὺ εἶχεν ἡ Ἑλλὰς πέρυσι.

Διὰ νὰ ἀποσείσῃ ὅμως τὴν εὐθύνην τῶν ἐκτοξευομένων κατηγοριῶν κατὰ τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ ὁ νεωστὶ παραλαβὼν ὑπουργὸς κ. Γόντικας, ἀπεκάλυψε μίαν τῶν πτυχῶν τοῦ σκανδάλου, τονίσας εἰς δηλώσεις του γενομένας τὴν 6 τρέχ. ὅτι κατὰ τὸν Νοέμβριον ἐξήχθησαν 10 χιλιάδες τόννοι ἐλαίου, εἰς μικροδέματα. Ἐπειδὴ ὅμως ἀντελήφθη ὅτι 10 χιλ. τόννοι ἐλαίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαχθοῦν εἰς ἕνα μῆνα διὰ μικροδεμάτων, διότι θὰ συνεσωρεύοντο 67000 δέματα τῶν 5 κιλῶν ἡμερησίως εἰς τὰ ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, διὰ δὲ τὴν μεταφορὰν των εἰς τὴν παραλίαν θὰ ἀπαιτοῦντο καθ' ἡμέραν 165 φορτηγὰ αὐτοκίνητα τῶν δύο τόννων, δεδομένου δὲ ὅτι μόνον τρεῖς τῆς ἑβδομάδος ὑπάρχει συγκοινωνία ταχυδρομική διὰ θαλάσσης μὲ τὸ ἐξωτερικόν, τὰ ταχυδρομικὰ αὐτὰ δέματα μὲ τὸ ἔλαιον θὰ κατελάμβανον ὄγκον 1050 τόννων εἰς ἕκαστον ἀτμόπλοιον, δηλαδὴ ὅλος ὁ χῶρος τοῦ ἀτμοπλοίου θὰ κατελαμβάνετο ἀπὸ τὰ δέματα τοῦ ἐλαίου, ἀνεσκεύασεν ὅθεν τὰς ἐν λόγῳ δηλώσεις του τὴν 8ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ὑπογραμμίσας ὅτι **«παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας δηλώσεις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐλαίου, δὲν εἶχεν ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ διάταξις ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξαχθοῦν μεγάλαι ποσότητες ἐλαίου καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους.»**

Διὰ τῶν τελευταίων αὐτῶν δηλώσεών του ὁ κ. Γόντικας ἔθεσε τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των. Διότι περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, ὅτε παρετηρήθη δυσχέρεια ἐφοδιασμοῦ τῆς ἀγορᾶς Ἀθηνῶν δι' ἐλαίου ἐλήφθη ἀπόφασις ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ δημοσιευθεῖσα καὶ εἰς τὸν Τύπον, ὅτι ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐξαγωγὴ τοιούτου.

Ὅταν πάλιν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀνέκυψε τὸ ἴδιον ζήτημα, ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ εἶχεν ἀπαγορευθῆ. Τώρα πῶς συμβαίνει τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ μὴ τὴν ἐφαρμόσῃ, ἀλλὰ νὰ χορηγῇ ἐπὶ τετράμηνον ἀθρόως ἀδείας ἐξαγωγῶν, τοῦτο ἐναπόκειται εἰς τὸν ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ κρίνῃ, τὸ τί ἔχει μεσολαβήσει.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως τὴν ἀκεραίαν εὐθύνην φέρει ὁλόκληρος ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἐξαγωγὴ γίνεται κατ' ἀνοχὴν καὶ λαθρεμπορικῶς.

Οὕτω ἐκ τῶν 130 χιλ. τόννων τῆς περυσινῆς παραγωγῆς καὶ 70 χιλ. τόννων τῆς προπερυσινῆς, ἤτοι ἐκ τῶν 200 χιλ. τόννων, 65 χιλ. τόννους ἀπερρόφησεν ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις, 35 χιλ. τόννους ἀπερρόφησαν αἱ βιομηχανίαι πρὸς ὑδρογόνωσιν καὶ μάλιστα ποιότητας μεγάλων ὀξυτήτων, ἐκ δὲ ἐκ τοῦ μετασχηματισθέντος φυτικοῦ λίπους μέγα μέρος ἐξήχθη εἰς γειτονικὰς χώρας, 40 περίπου χιλιάδες τόννοι ἀπομένουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἰς χεῖρας κυρίως μεγαλοπαραγωγῶν ὡς καὶ τοῦ ἐμπορίου, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ἐξήχθησαν τῇ ἀνοχῇ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπουργῶν της, 60 χιλιάδες τόννοι, διὰ χορηγήσεως ἀθρόων ἀδειῶν ὡς καὶ λαθρεμπορικῶς καὶ δὴ καθ' ἣν στιγμὴν ἐξηπατᾶτο ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ὅτι εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ διαγωγὴ αὐτὴ τῆς Κυβερνήσεως εἶναι αὐτόχρημα ἐγκληματικὴ ἔναντι ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ στόμα, μὲ ἀστοργίαν δυστρόπου τροφοῦ, τὴν ἐσχάτην διατροφικὴν ἰκμάδα, ἐκείνην ἀκριβῶς μὲ τὴν ὁποίαν στηρίζεται εἰς τοὺς πόδας του, διὰ νὰ χαροπαλαίῃ καὶ ἀντιστέκεται εἰς ὅλας τὰς ἐθνικὰς καταιγίδας. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ πλουτήσουν «ἡμέτεροι» καὶ τίς οἶδε ποῖοι ἄλλοι, νὰ καρπωθοῦν καὶ τὰ κέρδη τοῦ λαθραίου συναλλάγματος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοιοῦτον νὰ κατασπαληθῇ εἰς πολυτελεῖς καὶ ἀχρήστους ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Αὐτὴ καὶ μόνη εἶναι ἡ ἀλήθεια, διατί δὲν ὑπάρχει λάδι καὶ οὔτε ἡ νέα ἐλλειπεστάτη ἐσοδεία θὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν. Ἐὰν δὲ σήμερον ὀπάτε διὰ τὴν δημιουργίαν ἀπατηλῶν ἐντυπώσεων ἀφῆκεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐμπορίαν τοῦ ἐλαίου ἐλευθέραν καὶ τιμᾶται εἰς τὴν παραγωγὴν 17 χιλιάδας δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὸν πόσον θὰ φθάσῃ ἡ τιμή του, μέχρι τῆς ἐρχομένης παραγωγῆς.

ΚΛΕΙΣΤΗ Ἢ ΑΝΟΙΚΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΒΕΡΡΟΙΟΥ

Κλειστὴ ἢ ἀνοικτὴ οἰκονομία εἶναι τὸ πρόβλημα τὸ δημιουργηθὲν οὐχὶ τόσον ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων ἀλλὰ κυρίως ἐκ τῆς ἐκδηλουμένης συνεχοῦς ροπῆς ὡρισμένων συγκροτημάτων ἀπολύτου μορφῆς πρὸς ἐφαρμογὴν μιᾶς πολιτικῆς πλήρους αὐταρκείας, δηλαδὴ μιᾶς πολιτικῆς καθ' ὁλοκληρίαν κλειστῆς. Τὴν πολιτικὴν ταύτην, ἀπολύτως ἀντίθετον πρὸς πᾶσαν οἰκονομικὴν θεωρίαν ἐφαρμόζει ἀκόμη σήμερον ὁ ἀνατολικὸς συνασπισμός, ὅπως ἄλλοτε ἐφήρμοζον καὶ αἱ δικτακτορικαὶ Κυβερνήσεις τῆς Ἰταλίας, τῆς Γερμανίας. Δύναται ὅμως νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τοιοῦτον οἰκονομικὸν σύστημα, ἀλλὰ καὶ ἐφαρμοζόμενον νὰ ὁδηγῇ τὴν διεθνῆ οἰκονομικὴν κατάστασιν ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότητα;

Ἡ διεθνὴς οἰκονομία, ὁσονδήποτε καὶ ἂν μετεβάλλωνται οἱ συντελεσταὶ οἱ ἐξαρτώμενοι ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς προόδου τῶν λαῶν, βασίζεται πάντοτε ἐπὶ ὡρισμένων θεωριῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἀκλονήτους πραγματικότητος ἐναντίον τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται νὰ κινηθῇ ἄνευ τεραστίας βλάβης, ὅπως οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις δύναται νὰ κινηθῇ κατὰ τῶν νόμων τῆς φύσεως χωρὶς νὰ συντριβῇ.

Οἱ οἰκονομικοὶ νόμοι πηγάζουν καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν φυσικῶν νόμων, αὐτὸ δὲ διδάσκει καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἱστορία, ἡ ὁποία ὅσον καὶ ἂν ἐξελίσσεται ἀπὸ ἐποχῆς εἰς ἐποχήν, ἐν τῇ βάσει της ὅμως καὶ ἐν τῇ βαθυτέρᾳ αὐτῆς ἐννοίᾳ ἁπλῶς ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ διαφορετικὸν ἔνδυμα.

Ὁ οἰκονομικὸς σωβινισμὸς δὲν διαφέρει οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἀπὸ τὸν κρατικὸν τοιοῦτον. Ὅπως ὁ κρατικὸς σωβινισμὸς ἢ ὁ ταξικὸς ἀπολυταρχισμὸς καταδυναστεύει τὰς μάζας καὶ προκαλεῖ δυστυχίαν, κατάπτωσιν, καὶ πάσης φύσεως ἀτραπάς, κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ ὁ οἰκονομικὸς σωβινισμὸς προκαλεῖ δυστυχίας, πτῶσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς λαοὺς πρὸς σωβινισμὸν εἰς μίαν φαινομενικὴν εὐμάρειαν, διὰ νὰ τοὺς ρίψῃ τάχιστα εἰς τὴν πλέον σκληρὰν οἰκονομικὴν πασκιᾶν. Ἡ ἐλευθερία τῆς δράσεως ἡ ὁποία δημιουργεῖ τὸν συναγωνι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα).

Διὰ τὴν ἀποφυγὴν νέου πολέμου

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΡΟΥΜΑΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΙ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ ΔΙΑ ΝΑ ΕΞΕΥΜΕΝΙΣΗ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, ('Ιδ. ὑπ.). Ἡ συνάντησις τὴν ὁποίαν ἔσχεν ὁ πρόεδρος κ. Τρούμαν μὲ τὴν κ. Τσάγκ - Κάϊ Σέκ ὑπῆρξεν ἀρκετὰ διαφωτιστικὴ ἐπὶ τῆς μελλούσης στάσεως τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἀπω. Ἀνατολῆς.

Ἡ κ. Τσάγκ Κάϊ Σέκ δὲν ἐξῆλθε τοῦ Λευκοῦ Οἴκου περιχαρής. Ἀντιθέτως μάλιστα κατὰ τὴν μετὰ τῶν δημοσιογράφων συνάντησίν της ὑπῆρξεν ἐπιφυλακτικὴ μέχρις ἀπαισιοδοξίας.

Ὡς κρίνουν οἱ διάφοροι σχολιασταὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, εἰς τὸ ζήτημα τῆς Κίνας ἡ Ἀμερικὴ ἔχει ἤδη προδιαγράψει τὸ σχέδιόν της, τὸ ὁποῖον ὡς νομίζουν εἶναι ἀπολύτως συναφὲς μὲ τὴν στάσιν της ἔναντι τῆς Ρωσσίας.

Ὁ πρόεδρος Τρούμαν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀφήσῃ τὴν Κίναν νὰ ἔλθῃ εἰς μίαν συμφωνίαν μετὰ τῆς Ρωσσίας, οὕτως ὥστε νὰ ἐκδηλωθοῦν καὶ αἱ προθέσεις ταύτης ἐὰν ἐπιδιώκῃ μίαν ὁλοκληρωτικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Κίνας. Ἐὰν εἰς τοῦτο ἀποβλέπῃ ἡ Ρωσσία, τότε ἡ Ἀμερικὴ ἐγκαταλείπουσα τὴν ἐκεῖ θέσιν της θὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν τὸν διακανονισμὸν ὅλων τῶν ἄλλων διεθνῶν ἐκκρεμοτήτων καὶ δὴ τὴν ὑποχώρησίν της ἀπὸ ἄλλας προβαλλομένας ἀπαιτήσεις της καὶ τὴν σύντομον συνεννόησιν μετ' αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἦχθη ὁ πρόεδρος Τρούμαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν ὑστάτην προσπάθειαν συνεννοήσεως καὶ νὰ δώσῃ πρῶτος αὐτὸς ἐμπράκτως τὸ παράδειγμα τῆς ὑποχωρήσεως τῆς Ἀμερικῆς, ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου εἰς τὸ παρελθὸν διεκυβεύοντο τὰ μεγαλείτερα συμφέροντά της Ἡ σιωπηρὰ αὐτὴ ὑποχώρησις τῆς Ἀμερικῆς, γίνεται σήμερον ἄνευ διαπραγματεύσεων, διότι νομίζεται εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον, ὅτι θ' ἀποφέρῃ καλὰ ἀποτελέσματα καὶ ὅτι ἐν δεδομένῃ στιγμῇ κατ' ἣν αἱ νέαι ὑπὸ πρόβλεψιν διαπραγματεύσεις, θὰ τεθοῦν εἰς τὴν τράπεζαν τῶν συνεννοήσεων μετὰ τῆς Ρωσσίας, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἔχῃ ὡς δεδομένον ἀτοῦ τῆς ἀπολύτου καλῆς της πίστεως τὴν ἀποχώρησίν της ἀπὸ τὴν Κίναν.

Οἱ αὐτοὶ σχολιασταὶ δὲν παραλείπουν ἀπὸ τοῦ νὰ τονίσουν ὅτι ὁ πρόεδρος Τρούμαν, εὑρίσκεται πολὺ ἐπηρεασμένος ἀκόμη ἀπὸ τὰς προσφάτους ἐπαφάς του μὲ τὸ πολὺ κοινόν, τὰς γενομένας κατὰ τὰς προεκλογικὸς περιοδείας του, κατὰ τὰς ὁποίας τόσον πρὸς αὐτὸν προσωπικῶς, ὅσον καὶ εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ τὴν κόρην του, οἱ ἐκλογεῖς τούς συνίστων «κάμετε ὅ,τι μπορεῖτε διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἕνας νέος πόλεμος». Εἰς αὐτὸ δὲ κυρίως ὀφείλεται καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔρριψε τότε τὸ προεκλογικὸν σύνθημα τῆς ἀποστολῆς εἰς Μόσχαν τοῦ Βίνσον διὰ συνεννόησιν, γεγονὸς τὸ ὁποῖον τοῦ ἀπέφερε ἑκατομμύρια ψήφων.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ πρόεδρος Τρούμαν ἐννοεῖ νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ κοινὸν αἴσθημα τῆς Ἀμερικῆς, διὸ καὶ ἀκόμη ἐνῶ ἀκολουθεῖ τὴν πεπατημένην ἔξω τερικὴν πολιτικὴν τοῦ Σταίηι Νεμπάρτιμεντ ἐν τούτοις εἰς τὸ βάθος διαφύλεται μια μετριοπάθεια τῆς ὁποίας ἡ ἐκδήλωσις δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ καταφανῇ, ἐὰν φυσικὰ καὶ οἱ Ρῶσσοι θελήσουν ν' ἀντιληφθοῦν τὰς εἰλικρινεῖς προθέσεις του.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΑΝΙΣΧΥΡΟΣ ΔΙΑ ΝΕΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΟΥΔΕΜΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΡΩΣ. ΣΤΡΑΤΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ. 12 ('Ιδ. ὑπ.). Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Βελτχόφ» κ Κόρτ Ρίτς σχολιάζων τὰς κυκλοφορησάσας ἐσχάτως φήμας περὶ στρατιωτικῶν προετοιμασιῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως γράφει:

«Ὁ κυριώτερος λόγος, διὰ τὸν τὸν ὁποῖον μεγάλαι μᾶζαι τῆς κοινῆς γνώμης θεωροῦν τὸν πόλεμον ἐπικείμενον, ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι θεωροῦν τὴν Ρωσσίαν κατέχουσαν τὴν στιγμὴν αὐτὴν μίαν τοιαύτην ὑπεροχὴν εἰς τὸ πεδίον τῶν ἐξοπλισμῶν, ὥστε νὰ θεωρῆται αὕτη ἀνόητος ἂν δὲν κάμῃ χρῆσιν τῆς ὑπεροχῆς της αὐτῆς. Ἀριθμοὶ φαντασικοὶ καὶ οὐχ' ἧττον ἀνεξέλεγκτοι διαδίδονται ἰδιακόπως ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημερινὴν Σοβιετικὴν παραγωγὴν (50 ἑκατομμ. τόννοι σιδήρου, 60 ἑκατομ. τόννοι χάλυβος, 500 ἑκατ. τόννοι ἄνθρακος κ.λπ., ὑπόκειται εἰς εὐκολώτερον ἔλεγχον. Εἶναι βεβαίως ἀριθμοὶ προκαλοῦντες ρεκὸρ παραγωγῆς. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνησυχεῖ σοβαρώτερον τὴν πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ παρουσία Σοβιετικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς Βαλτικὰς χώρας, εἰς τὰς συνορευούσας μὲ τὴν Ρωσσίαν χώρας καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, ὁπόθεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν δύνανται νὰ ἐξαπολύσουν ἐπίθεσιν πρὸς δυσμάς. Τὸν παρελθόντα Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον, ὁ διεθνὴς τύπος ἀνήγγειλε τὴν ἄφιξιν νέων Σοβιετικῶν στρατευμάτων καὶ τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασίν των.

Ἐν τούτοις — συνεχίζει ὁ κ. Ρίτς — ὅταν ἀναγνώσῃ τις τὸν Σοβιετικὸν τύπον θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περισσότερον δὲν ἐπιθυμοῦν οἱ Ρῶσσοι εἶναι ἕνας νέος πόλεμος, ἐναντίον τῆς Δύσεως. Καὶ πράγματι, ὅταν ἀναλύσῃ τὶς διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὰ γεγονότα καὶ τὰ περιστατικά, ἅτινα δεικνύουν ἐπιφανειακῶς ὅτι ἡ Ρωσσία ἐπιθυμεῖ τὸν πόλεμον. Θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἀντίθετον συμπέρασμα ὅτι ἡ Ρωσσία φοβεῖται τὸν πόλεμον. Ἐὰν πιστεύσῃ τις τὰ ἐπιχειρήματα ἑνὸς Ἀμερικανοῦ διπλωμάτου καλῶς πληροφορημένου, ἐπὶ τῆς σημασίας τῶν κινήσεων τῶν Σοβιετικῶν στρατευμάτων, θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι κατ' ἀρχὴν, δὲν πρόκειται περὶ νέων Σοβιετικῶν δυνάμεων ἀλλ' ἀκριβῶς περὶ δύο ἀντιθέτων κινήσεων. Ἐπιλαδὴ μιᾶς μετατοπίσεως τῶν μονάδων, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται μέχρι τοῦδε ἀνατολικῶς τοῦ Βερολίνου, δυτικῶς τῆς πόλεως, καὶ περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἐν Γερμανίᾳ δυνάμεων μὲ ἄλλας τοιαύτας, προερχομένας ἐκ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἐπιμελὴς μελέτη τῶν πολυαρίθμων ἀναφορῶν, ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς Ρωσσίας ἐν Γερμανίᾳ οὐδόλως ηὐξήθη.

Ὁ Ἀμερικανὸς διπλωμάτης τονίζει ἐπίσης ὅτι, δοθείσης τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω, ἡ κατάστασις καθίσταται πλέον σαφὴς. Ἐν τῇ πραγματικότητι οἱ Ρῶσσοι δὲν θέλουν τὸν πόλεμον. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐξέλιξις τοῦ ζητήματος τοῦ Βερολίνου ἀποτελεῖ μίαν ἀπόδειξιν. Ἐὰν οἱ Ρῶσσοι ἤθελον ἕνα νέον πόλεμον δὲν θὰ ἔχρεν ἀζοντο τίποτε ἐπὶ πλέον, παρὰ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν συμμαχικῶν ἀεροπλάνων τῶν ἐνεργούντων τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῆς πόλεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν, οὐδέποτε ἀπεπειράθησαν μέχρι τοῦδε.

«Δὲν θὰ γίνῃ πόλεμος καταλήγει ὁ κ. Κόρτ Ρίτς. Πολιτικαὶ ἀντιθέσεις εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίστανται ἐπὶ μακρὸν διάστημα, χωρὶς νὰ ἐξαφανίζωνται. Τοῦτο βεβαίως, δὲν εἶναι μία κατάστασις εὐχάριστος. Εἶναι ὅμως πάντοτε προτιμοτέρα ἀπὸ ἕνα νέον παγκόσμιον πόλεμον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΟΤΙ Η ΡΩΣΣΙΑ ΑΠΩΛΕΣΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 12. ('Ιδ. ὑπ.) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ ἐτερμάτισε χθὲς τὰς ἐργασίας της χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιλύσῃ ἢ τοὐλάχιστον ἔστω καὶ νὰ προωθήσῃ ἐπὶ τὸ καλλίτερον τὰ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο διϊσταμένων κόσμων τῆς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν τελευταίαν στιγμὴν καθ' ἣν συνεζητεῖτο ἡ ἀναγνώρισις τῶν «δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου» ἡ διάστασις τῶν ἀπόψεων ὑπῆρξεν τόσον ἀντίθετος, ὥστε νὰ ἀκουσθῇ καὶ πάλιν ὀργίλη ἡ φωνὴ τοῦ κ. Βισίνσκυ, μὴ θέλοντος νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ κόσμος εἶναι τόσον ὥριμος διὰ νὰ ἔχῃ ἐλευθερίαν εἰς τὴν ζωήν του.

Ὅλοι οἱ διεθνεῖς κύκλοι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ἐθνῶν δὲν ἀποκρύπτουν τὸν σκεπτικισμόν των, ὡς πρὸς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ΟΗΕ νὰ θέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον διὰ μίαν εἰρήνην. Πέραν, τονίζουν, τῶν πλατωνικῶν συζητήσεων, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἀπέρρευσαν παρὰ ἀποφάσεις χωρὶς δυναμικότητα, ἀποφάσεις πολλοῖς χαρακτηριζόμεναι ἀπὸ δυνητικὴν νωθρότητα, τίποτε ἄλλο δὲν προσέφερεν αὐτὸς ὁ διεθνὴς ὀργανισμὸς τοῦ, ὁποίου ἡ κοχεία στοιχίζει τόσον πολὺ εἰς τὰ ἔθνη.

Μόνον εἰς ἕν σημεῖον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὅτι ἐπέτυχεν. Εἰς τὸ προπαγανδιστικόν. Ἐπέτυχε δὲ καὶ διὰ τὰ δύο ἀντιτιθέμενα μέρη Τὰ μὲν ἐλεύθερα ἔθνη καὶ ἰδίως ἡ Ἀμερικὴ ἐπέτυχον τὸ ἐπιδιωκόμενον, νὰ κρατήσουν τὴν Κοινὴν Γνώμην ἐν ἀδημονίᾳ ὡς πρὸς τὰς ρωσσικὰς ἐπιδιώξεις, νὰ διεγείρουν διὰ τῆς διαφωτίσεως καὶ τῶν σχολίων τὸ κοινὸν αἴσθημα ὅτι οἱ λαοὶ ὀφείλουν νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐπιφυλακῇ, διὰ τυχὸν ἀπρόοπτα, ἐὰν θέλουν νὰ ζήσουν ὡς ἐλεύθεροι καὶ ὄχι δοῦλοι μιᾶς τυραννίας, τῆς ὁποίας ἡ ὄψις εἶναι ἐπιμελῶς καλλωπισμένη, ἐνῶ ἡ ἐσωτερικότης της εἶναι τρομαρτική.

Καὶ ἡ Ρωσσία ἐπίσης ἤντλησεν ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ τὰ μέσα νὰ διαφημίσῃ διὰ τοῦ ἐλεγχομένου τόπου τοῦ «παραπετάσματος» ὅλους τοὺς βιαίους λόγους τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἰδεολογίας της. χωρὶς βεβαίως νὰ δημοσιευθοῦν καὶ οἱ ἀντίθετοι λόγοι. Οὕτω ἡ Κοινὴ Γνώμη τῶν λαῶν τοῦ παραπετάσματος, διατελεῖ μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ κ. Βισίνσκυ εὑρίσκεται ἐν δικαίῳ διὰ τὰς βαρείας αἰτιάσεις του περὶ πολεμοκαπηλείας καὶ ἑτοιμαζομένου πολέμου ἐναντίον τῆς Ρωσσίας ὑπὸ τῶν Ἀγγλοσαξόνων.

Αὐτὸς κυρίως εἶναι καὶ ὁ λόγος δι' ὃν δὲν ἀπεχώρησεν ἡ Ρωσσία καὶ οἱ δορυφόροι της ἐκ τοῦ ΟΗΕ ὅταν εἰσήχθη εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τὸ σοβαρώτατον ζήτημα τοῦ Βερολίνου, ὅπερ καὶ ἐκκρεμεῖ εἰσέτι.

Ὡς τονίζεται ἰδιαιτέρως, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος δὲν ἐπέτυχε τίποτε καὶ ὁ ἡμιπόλεμος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ. Καὶ αὐτὰ ἀπὸ μιᾶς προσπάθεια τοῦ κ. Ἔβατ πρὸς ἐπίτευξιν ἔστω καὶ μιᾶς θεωρητικῆς συμφωνίας, διὰ νὰ καλύψῃ ὅτος τὰ προσχήματα τῆς ἐπιμονῆς του διὰ τὴν πρότασίν του καὶ τὰς παρεμβάσεις του, κατεξευτελίσθησαν ἀπὸ τὴν ἀδιαλλοξίαν τῶν βαλκανικῶν δορυφόρων τῆς Ρωσσίας, εἰς δὲ τὴν χώραν του θὰ ἔχῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀντὶ ἐπαίνων, τὰς δριμυτάτας ἐπικρίσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οὕτως ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ ἀπὸ διεθνὴς Ἀμφικτυονία μετεβλήθη εἰς ἁπλοῦν κέντρον προπαγάνδας ἐξυπηρετούσης συμφέροντα ἀμφοτέρωθεν.

Ἐκεῖνο πάντως τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν γενικὴν διαπίστωσιν εἶναι τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἀπεδείχθη, ὅτι ἀπώλεσε μέγα μέρος τῆς ἐπιρροῆς της, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 12. ('Ιδ. ὑπ.) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, διαρκούσης τῆς τελευταίας ἀποψινῆς συνεδριάσεώς της κατέφερε τὴν χαριστικὴν βολὴν ἐναντίον τοῦ σχεδίου περὶ τῆς Παλαιστίνης οὐδετεροποιήσασα ἀπόφασιν διὰ ψήφων 35 ἐναντίον 15 καὶ μὲ 8 ἀποχὰς διὰ τὴν ἀποστολὴν τριμελοῦς συμφιλιωτικῆς Ἐπιτροπ